Tolkningsfrågor

1) Med hänsyn till lydelsen av beslut nr 3/80 ([1]) och associeringsavtalet ([2]) samt deras syfte och art, innebär bestämmelsen i artikel 6.1 i beslut nr 3/80 en klar och precis skyldighet, vars fullgörande eller verkningar inte är beroende av utfärdandet av ytterligare rättsakter?

2) För det fall den första frågan skall besvaras jakande:

2.1 Skall då de ändringar som gjorts i förordning 1408/71 ([3]) efter den 19 september 1980 vad avser särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner beaktas vid tillämpningen av artikel 6.1 i beslut nr 3/80?

2.2 Har artikel 59 i det tilläggsprotokoll ([4]) som bilagts associeringsavtalet någon betydelse i detta hänseende?

3) Skall artikel 9 i associeringsavtalet tolkas så att det hindrar en tillämpning av lagstiftningen en medlemsstat, såsom artikel 4a TW i Nederländerna, vilken medför en indirekt särbehandling på grund av nationalitet,

— för det första genom att det är fler personer som inte är nederländska medborgare, bland vilka de turkiska medborgarna utgör en betydande grupp, än personer som är nederländska medborgare som inte (längre) har rätt till tilläggsförmåner på grund av att de inte längre är bosatta i Nederländerna och

— för det andra genom att tilläggsförmåner för turkiska medborgare som är bosatta i Turkiet har avskaffats från den 1 juli 2003 medan tilläggsförmåner för personer som är medborgare i en medlemsstat Europeiska unionen och i tredje land, under förutsättning att de är bosatta inom Europeiska unionens territorium, endast (stegvis) avskaffas från och med den 1 januari 2007?

([1]) Beslut nr 3/80 av associeringsrådet EEG–Turkiet av den 19 september 1980 om tillämpningen av Europeiska gemenskapernas medlemsstaters system för social trygghet på turkiska arbetstagareoch deras familjemedlemmar (EGT C 110, 1983, s. 60).

([2]) Avtalet av den 12 september 1963 om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara avRepubliken Turkiet å ena sidan och medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska gemenskapen ochgemenskapen å andra sidan och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapensräkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 (EGT 1964, 217, s. 3685).

([3]) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2).

([4]) Tilläggsprotokoll som undertecknades den 23 november 1970 i Bryssel och som ingåtts, godkänts och bekräftats i gemenskapens namn genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 (EGT L 293, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 5 november 2007 – Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) mot Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

(Mål C-486/07)

(2008/C 22/47)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Motpart: Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

Tolkningsfråga

”Skall de prisavdrag som föreskrivs för det fall vattenhalten är högre än den vattenhalt som fastställts för standardkvaliteten även tillämpas vid försäljning av majs, enligt de gemenskapsförordningar som vid den i målet aktuella tidpunkten (åren 1994–1995) var tillämpliga vid försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan?”

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Lahr (Tyskland) den 5 november 2007 – Pia Messner mot Firma Stefan Krüger

(Mål C-489/07)

(2008/C 22/48)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Lahr

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pia Messner

Motpart: Firma Stefan Krüger, SFK Laptophandel

Tolkningsfråga

Skall bestämmelserna i artikel 6.2 jämförda med bestämmelserna i artikel 6.1 andra meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ([1]) tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning, enligt vilken säljaren kan kräva ersättning för värdet av nyttjandet av en levererad konsumentvara, när köparen hävt köpet inom föreskriven frist?

([1]) EGT L 144, s. 19.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht für Strafsachen Wien (Österrike) den 31 oktober 2007 – Brottmål mot Vladimir Turansky

(Mål C-491/07)

(2008/C 22/49)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht für Strafsachen Wien

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Vladimir Turansky

Tolkningsfråga

Skall principen *non bis in idem* (icke två gånger i samma sak) i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ([1]), undertecknad i Schengen (Luxemburg) den 19 juni 1990, tolkas så att den utgör hinder mot att en misstänkt person åtalas i Republiken Österrike för en viss gärning, när ett brottmålsförfarande avseende samma gärning har lagts ned i Republiken Slovakien efter denna stats inträde i Europeiska unionen till följd av att en polismyndighet efter bedömning i sak har fattat ett lagakraftvunnet beslut om att avbryta förfarandet utan vidare åtgärder?

([1]) EGT L 239, 2000, s. 19.

Talan väckt den 7 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-492/07)

(2008/C 22/50)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Nijenhuis och K. Mojzesowicz)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ([1]) av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), och särskilt artikel 2 k angående definitionen av en abonnent genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktivet,

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 30 april 2004.

([1]) EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Patent- und Markensenat (Österrrike) den 14 november 2007 – Silberquelle GmbH mot Maselli-Strickmode GmbH

(Mål C-495/07)

(2008/C 22/51)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberste Patent- und Markensenat

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Silberquelle GmbH

Motpart: Maselli-Strickmode GmbH